

[Hendriksen.]

ding mod Forslaget er den, at det ikke alene tager Sigte paa Sprit, men ogsaa paa Gær, og endvidere, at Forslaget, hvis det gennemføres i den foreliggende Skikkelse, vil medføre større Vanskeligheder end de nuværende med Hensyn til Handel med Spirituosa. Vi fra vor Side er villige til under de foreliggende Forhold at gaa med til Opretholdelsen af et Spritmonopol her i Landet. De særlige Regler, der gælder paa dette Omraade, og som i mere end 15 Aar med visse Forandringer, der blev gennemført i 1923, har været bragt i Anvendelse saavel over for Fremstilling som med Hensyn til Salg og Beskatning af Sprit, er vi villige til at bevare og opretholde, idet vi erkender, at man ikke, som alt ligger, af mange forskellige Grunde bør, og vel i øvrigt heller ikke kan, gaa bort fra Hovedlinierne i denne Ordning. Det, vi ikke vil være med til, det, vi vil modsætte os, er, at der samtidig forsøges gennemført andre Foranstaltninger, som kan virke generende for Erhvervslivet, og som slet ikke har nogen Relation til Spritmonopolet. I det andet høje Ting har mit Parti markeret sin Stilling til Forslaget ved at fremsætte en Række Ændringsforslag, dels sammen med Partiet Venstre, hvis Anskuelse paa visse afgørende Punkter er faldet sammen med vore — hvad jeg naturligvis kun kan glædes over — dels alene, og jeg kan ganske tiltræde disse Ændringsforslag og de Synspunkter, de giver Udtryk for. De Udtalelser, mit Partis Udvalgsmedlemmer har fremsat i Betænkningen, og de Bemærkninger, mit Partis Ordfører har knyttet til Betænkningen ved Sagens første og anden Behandling i det andet høje Ting, dækker helt og fuldt min Gruppes Syn paa det foreliggende Spørgsmaal, og jeg mener, det er unødvendigt for mig at give en længere detailleret Redegørelse for vort Standpunkt, der gennem Forhandlingerne i det andet høje Ting vil være ærede Medlemmer velbekendt. Kun Hovedpunkterne i den Stilling, vi tager til Forslaget, skal jeg kortelig omtale.

Først og fremmest er det, som før berørt, vort Ønske, at Gæren tages ud af Forslaget. Jeg skal ikke her gentage de Argumenter, der efter vort Skøn taler for at skille Gæren ud fra Spritordningen, men nøjes med at fastholde, at en saadan Udskilning særdeles vel kan gennemføres, hvis man vil det. I denne Forbindelse ønsker jeg at understrege, at der ikke er fremsat og sikkert heller ikke kan fremsættes en virkelig saglig Begrundelse for i

vore Dage — jeg siger udtrykkeligt: i vore Dage — at knytte en Spritordning og en Gærordning sammen; Forholdene paa dette Omraade laa helt anderledes tidligere. Nu siger den højtærede Handelsminister i sin Forelæggelsestale, at en Udskilning af Gæren er udelukket. Men dette er for mig ikke noget Argument, og naar den højtærede Handelsminister fortsætter med at sige, at vidtløftige Forhandlinger vilde være nødvendige, hvis Gæren skulde udskilles, saa er heller ikke det for mig noget Argument. De Forhandlinger, der er nødvendige for at naa til en saglig rigtig Ordning, maa til, og der er ogsaa Tid til at føre disse Forhandlinger. Vi er ikke Tilhængere af Monopoler i Almindelighed, vi ønsker tværtimod saa faa Monopoler som muligt, og vi er ikke til Sinds at gaa ind for et Gærmonopol, saafremt der ikke kan gives en virkelig saglig Motivering derfor. En saadan Motivering er ikke givet endnu. For Bevarelsen af et Spritmonopol ligger Sagen helt anderledes. De to Forhold kan simpelt hen ikke sidestilles.

Dernæst vil jeg gerne fremhæve, at vi, ud over vort Ønske om at faa Gæren taget ud af Ordningen, hvilket er vort Hovedønske, ogsaa maa kræve, at Forslaget kommer til at omfatte Sprit og ikke Spirituosa i al Almindelighed. Det er en Spritordning, der bør gennemføres nu, ikke en Spirituosa- og Gærordning.

Vi stiller os imødekomende og forstaaende over for Spørgsmaalet om Fastsættelse af en rimelig Leveringspris for de Kartofler, der skal anvendes til Spritfremstilling, saafremt det er muligt at gennemføre noget saadant rent teknisk. Selv om jeg kan se, at der er visse Vanskeligheder, som skal overvindes for at faa denne Sag ordnet paa tilfredsstillende Vis, kan jeg ikke, før det modsatte er dokumenteret over for mig, erkende, at et saadant Ønske ikke er gennemførligt, men saavel dette Spørgsmaal som de øvrige Stridsspørgsmaal, Lovforslagets Fremsættelse har rejst, vil sikkert, som ogsaa ærede Talere før mig har fremhævet, bedst kunne drøftes i Udvalg, herunder ogsaa Spørgsmaalet om den Periode, for hvilken den nye Spritordning skal være gældende. Jeg ser ikke rettere, end at de 10 Aar, som er foreslaaet, er for kort et Spand af Tid; Ordningen bør efter vor Anskuelse fastlægges for et væsentlig længere Aaremaal i Betragtning af hele Sagens Betydning og tillige for at skabe Ro om Sagen.

I øvrigt er den nye Overenskomst, som man tilbyder Spritfabrikkerne, efter det